Oğlan ve
Pabuçgaga
Ebru Mina TOMURCUK

Oğlan ve Pabuçgaga

Ebru Mina TOMURCUK

Milo sekiz yaşındaydı ve dünyada en sevdiği şey güzel bir soruydu. Her cumartesi sarı yağmur çizmelerini giyer, bez çantasını hazırlar ve kasabanın kenarındaki sulak alanın yakınında keşfe çıkardı. Eskiz defteri ve sivri uçlu bir kalem her zaman yanında gelirdi. Bugün Milo'nun yepyeni bir sorusu vardı. Uzun yeşil sazların arasında ne tür tuhaf canlılar yaşıyordu? Öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Sulak alan, fısıldayan sazların ve sığ gümüşi suyun yumuşak, şıpırtılı bir dünyasıydı. Milo çamurlu patikada dikkatle yürüdü, sarı çizmeleri şıp, şıp, şıp diye ses çıkarıyordu. Yusufçuklar burnunun ucundan vızıldayarak geçti ve çilleri heyecanla parlıyor gibiydi. Sonra aniden durdu. Otların arasında uzun, gri bir şey hiç kıpırdamadan duruyordu. Milo'nun daha önce hiç görmediği bir kuşa benziyordu. Koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı.

Kuş Milo'dan daha uzundu; gri-mavi tüyleri ve yürüme değnekleri gibi ince, uzun, koyu renkli bacakları vardı. Ama en tuhaf yeri gagasıydı. Kocaman ve dev bir ayakkabı şeklindeydi! Başında tüylerden yapılmış dağınık bir tepelik vardı ve büyük kehribar rengi gözleri onu sakince izliyordu. Milo'nun kalbi hızla çarptı. Kaçmalı mıydı? Yavaşça derin bir nefes aldı ve kalmaya karar verdi.

\"Merhaba,\" diye fısıldadı Milo. Kocaman kuş sadece gözlerini kırptı. Ayakkabı şeklindeki gagası komik görünüyordu ve uzun bacakları sallanacak gibiydi, ama hiç de korkutucu görünmüyordu. Milo çantasını açtı, eskiz defterini çıkardı ve çizmeye başladı. Kalemi sayfanın üzerinde yumuşakça cızırdadı. Uzun gri gövdeyi, uzun bacakları ve o harika ayakkabı şeklindeki gagayı çizdi. İçinde meraklı sorular gazoz gibi köpürüp duruyordu.

Arkasında, patikada ayak sesleri çamurda şapırdadı. Haki gömlekli ve geniş kenarlı güneş şapkalı uzun boylu bir kadın ona gülümsedi. Boynunda dürbün asılıydı ve yeşil yeleğinin cepleri dolgun dolgundu. \"Görüyorum ki pabuçgagamızla tanışmışsın,\" dedi sıcak bir sesle. \"Ben Ada, buradaki yaban hayatı rehberiyim.\" Milo dişlerinin arasındaki boşluğu göstererek gülümsedi. \"Hayatımda gördüğüm en tuhaf kuş!\" dedi. Ada kıkırdadı. \"Tuhaf olmak harikadır,\" dedi ona.

Ada Milo'nun yanına çömeldi ve işaret etti. \"Pabuçgagalar çok hareketsiz durur ve bekler,\" diye açıkladı. \"Onlar sabırlı avcılardır.\" Birlikte kuşun ince uzun bacaklarıyla sığ suda yavaşça yürümesini izlediler. Milo eskiz defterine yazdı: Hareketsiz durur. İzler. Bekler. Kalemi sayfada uçuştu ve küçük notlar ekledi. Ada ona dürbününden nasıl bakacağını gösterdi. Pabuçgaganın kehribar rengi gözleri öğleden sonra ışığında parlıyor gibiydi.

Günler boyunca Milo sulak alana geri döndü. Her seferinde eskiz defterini ve kalemini yanına aldı ve her seferinde yeni bir şey öğrendi. Pabuçgaganın gagasını suda nasıl savurduğunu yazdı. Sazların yanındaki gölgeli şeklini çizdi. Ada ona sessiz, sabırlı ve hareketsiz olmayı öğretti. \"İyi kâşifler konuştuklarından çok izler,\" dedi sıcak bir gülümsemeyle. Milo başını salladı ve gözlerini kocaman açık tuttu.

Bir sabah pabuçgaga kocaman gagasıyla bir şey yakaladı. Milo şaşkınlıkla nefesini tuttu ve hızla eskiz çizdi. Küçük, gümüşi bir balıktı! Yazdı: Sığ sudan balık yer. Onları havaya fırlatıp yutar. Sayfası oklarla, etiketlerle ve su sıçramalarının küçük çizimleriyle doldu. Pabuçgaga tüylerini silkeledi ve gri-mavi kanatlarına biraz çamur sıçradı. Milo usulca kıkırdadı. Kuş ona baktı ve büyük kehribar rengi gözlerini kırptı.

Her ziyarette pabuçgaga Milo'nun biraz daha yaklaşmasına izin verdi. Milo geldiğinde artık geri çekilmiyordu. Milo her ayrıntıyı çizdi: başındaki dağınık tepeliği, uzun ince bacakları, kocaman gagası ve bir ayağını çok yavaşça kaldırışını. Boynunu nasıl uzattığını ve tüylerinin esintiyle nasıl kabardığını fark etti. Ada, \"Sen de artık gerçek bir yaban hayatı rehberi oluyorsun,\" dedi. Milo'nun yanakları gururla pembeleşti.

Eve dönünce Milo sayfalarını mutfak masasına yaydı. Sayfalar eskizler, oklar ve eğri büğrü el yazısıyla doluydu. Kapağa büyük bir pabuçgaga çizdi ve yazdı: Milo'nun Sulak Alan Yaban Hayatı Rehberi. İçine eğlenceli bilgiler ekledi: Pabuçgagalar çok hareketsiz durur. Balık yerler. Kocaman ayakkabı şeklinde gagaları vardır. Küçük kız kardeşi bir çizimi işaret edip güldü. \"O gaga ne kadar komik!\" Milo gülümsedi. \"En sevdiğim kısmı orası,\" dedi.

Ertesi cumartesi Milo, bitirdiği rehberi kolunun altına sıkıştırıp sulak alana koştu. Pabuçgaga sazların yanında durmuş, bekliyordu. Milo düz bir kayanın üzerine sessizce oturdu ve kitabını açtı. Notlarını yumuşak bir sesle yüksek sesle okudu. Uzun boylu kuş başını yana eğdi ve kehribar rengi gözleriyle onu izledi. Ada yakında duruyor, yuvarlak gözlüklerinin arkasından gülümsüyordu. \"Rehberini sevmiş gibi görünüyor,\" diye fısıldadı. Milo'nun yüzü ışıldadı.

Sonra harika bir şey oldu. Pabuçgaga yavaş, dikkatli bir adım attı Milo'ya doğru. Sonra bir adım daha. Uzun ince bacakları sessiz bagetler gibi hareket etti. Tam yanında durdu; Milo her gri-mavi tüyü görebilecek kadar yakındı. Milo nefesini tuttu, sonra mutlu bir iç çekişle bıraktı. Hiç korkmuyordu. Kendini bütün sulak alanın en şanslı oğlanı gibi hissediyordu.

Ada ikisinin yanına çömeldi. \"Bu kuşun ilk gün ne kadar tuhaf göründüğünü hatırlıyor musun?\" diye sordu. Milo başını salladı. \"Kaçabilirdin,\" dedi Ada. \"Ama kaldın, izledin ve öğrendin. Merak bunu yapar. Tuhaf bir şeyi harika bir şeye dönüştürür.\" Milo rehberine, sonra uzun gri dostuna baktı. \"Sıra dışı olmak korkutucu değil,\" dedi yumuşak bir sesle. \"İlginç.\" Ada gülümsedi ve omzunu sıktı.

Ondan sonra Milo her cumartesi pabuçgagayı ziyaret etti. Bazen rehberi için yeni sayfalar getirdi. Bazen sadece oturup izledi. Pabuçgaga onun ne zaman geleceğini hep biliyor gibiydi. Dağınık tepeliğini kaldırır, büyük kehribar rengi gözlerini kırpardı ve Milo patikadan el sallardı. Artık arkadaştılar. Tuhaf görünüşlü bir kuş ve meraklı bir oğlan, sessiz, şıpırtılı sulak alanı birlikte paylaşıyorlardı.

Diğer çocuklar da Milo'ya uzun gri kuşu sormaya başladı. Milo onlara resimli yaban hayatı rehberini gösterdi ve en sevdiği bilgileri anlattı. \"Pabuçgagaların kocaman ayakkabı şeklinde gagaları vardır,\" dedi. \"Çok hareketsiz durup balık beklerler. Ve sen de nazik olursan, onlar da naziktir.\" Kız kardeşi kendine bir pabuçgaga çizdi. Ada, sulak alanın hiç bu kadar iyi bir genç rehberi olmadığını söyledi. Milo dişlerinin arasındaki boşluğu göstererek sırıttı; kitabıyla ve arkadaşıyla gurur duyuyordu.

O akşam Milo, güneş sazları altın rengine çevirirken suyun kenarında oturdu. Pabuçgaga yanında durdu, hareketsiz ve sakin. Milo ilk gün ne kadar tuhaf göründüğünü ve korktuğu için ne çok şeyi neredeyse kaçırdığını düşündü. Eskiz defterini açtı ve son bir satır yazdı: Tuhaf şeyler, yakından bakana kadar tuhaftır. Sonra kitabını kapattı, uzun gri dostuna gülümsedi ve güneşin sulak alanın üzerinde yavaşça batışını izledi.